
Dag 7: de ijdelheid van wijsheid

Laten we beginnen met gebed.

Lees langzaam Prediker 1 vers 12 t/m 18.

Markeer de verzen eventueel met eerdergenoemde kleuren. (Bij mij is het een mix van oranje, blauw, bruin/grijs en paars.)

Ik herinner me mijn laatste jaar op de openbare middelbare school. Alles waarover ik kon dromen, was weg van die plek, om naar het Moody Bible Institute te gaan. Ik was er zeker van dat de Bijbelschool een utopia zou zijn, waar iedereen het goed met elkaar kan vinden en de hele dag “kom hier Heere” zou zingen. Ik had het verkeerd.

Ik hield van mijn studies, professoren en vrienden, maar ontdekte dat niet iedereen daar was voor de studies. Sommigen waren erheen gestuurd door hun ouders, sommigen waren er om een partner te vinden en anderen hadden een rebelse geest.

Velen gaan met een roze bril naar de universiteit en denken dat dit de plek is waar ze zichzelf zullen vinden en voldoening in het leven. Maar in plaats van het vinden van die dingen, vinden ze alcoholisme, gebroken relaties, humanisme, ontstemde medewerkers van de faculteit, politiek activisme, controverse, erg veel koffie en stress en soms zelfs mislukkingen.

Zoals we zullen zien, is het nastreven van intellectuele zaken buiten God een andere doodlopende weg van pijnlijke ontevredenheid.

Vanuit de eerste week van deze studie weten we al dat de wijsheid van Salomo die van elke man oversteeg die voor of na hem leefde. Hoe weten we vanuit vers 14 dat Salomo zocht naar menselijke wijsheid, los van God?

Salomo kijkt alleen naar het leven van een mens vanuit een aards perspectief. Als gelovige behoort ons onderwijs één doel te hebben... om God te verheerlijken.

Waarom denk je dat Salomo ons werk onder de hemel een ongelukkige bezigheid noemt?

Het leven is moeilijk onder de vloek van de hof van Eden. We leven in een gevallen wereld. Als koning zou Salomo in onze maatschappij kwalitatief hoog privéonderwijs hebben gehad. Het zou het beste van het beste zijn. Hij zou wetenschap, geschiedenis, filosofie, literatuur, ethiek en beeldende kunst hebben gestudeerd.

Maar wat concludeert Salomo in vers 15 als hij het leven onderzoekt?

Vers 15 wordt beschouwd als een gezegde. Een gezegde is een korte kernachtige uitspraak waarmee een algemene waarheid wordt gesteld.

Hoe vaak heb ik blogs, artikelen en boeken gelezen waarin auteurs schrijven: “We kunnen de wereld veranderen!” Het lijkt de mantra van onze generatie te zijn. En terwijl ik geloof dat we allemaal een rol spelen in Gods veranderen van deze wereld, mogen we nooit vergeten dat we niet de macht hebben om door middel van onze eigen menselijke inspanningen iets te veranderen. Mensen kunnen deze wereld niet repareren.

Ik heb gezien hoe de jeugd afgemat was toen ze zich realiseerde dat het nutteloos was om de wereld te veranderen, omdat de wereld uiterst krom is en niet rechtgemaakt kan worden.

Maar God is aan het werk. Hij verlost en verandert levens. Hij maakt gevangenen vrij. Hij geeft hoop aan de hopelozen. Hij geeft overwinning aan de verslagenen. Hij geeft nieuw leven op dode plekken en op een dag zal Hij ons meenemen om voor altijd bij Hem te zijn op een perfecte plek. Onze hoop ligt niet in het onderwijs en wordt niet gevonden onder de zon, maar erboven!

Lees de verzen 16 en 17.

Salomo onderzoekt niet alleen wijsheid en kennis, maar wat wilde hij volgens vers 17 nog meer weten?

Waarom denk je dat hij dit wilde weten?

Vers 17 zou een verwijzing kunnen zijn naar Salomo's afdwalen, van God naar ongehoorzaamheid en zelfs afgoderij (1 Koningen 11 vers 1 t/m 9). Vond hij vreugde in onverstand en dwaasheid?

Hoe meer we soms proberen om het leven te kennen en begrijpen, hoe meer we gefrustreerd kunnen raken door de vragen van het leven die onbeantwoordbaar zijn. Salomo lijkt te concluderen dat menselijke wijsheid nutteloos is en alleen veel pijn en leed brengt.

“Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn” Kolossenzen 3 vers 2

De gedachten van Salomo waren gericht op de tijdelijke dingen van deze aarde. Niets stelde hem tevreden. Psalm 90 vers 14 meldt wat ons verzadigt en vreugde in ons leven brengt. Het vers is een deel van het gebed van Mozes tot onze grote God.

*“Verzadig ons in de morgen met Uw goedertierenheid,
dan zullen wij juichen en verblijd zijn, tijdens al onze dagen.”*

Laten we onze dag met ditzelfde gebed beginnen, dat God de verlangens van ons hart zal verzadigen met Zijn goedertierenheid, Zijn trouwe liefde. Als we de verzadiging kennen van Gods grote liefde voor ons, dan veranderen onze pijn en zorgen 'onder de zon' in een overvloedige vreugde van de Heere!

Reflectievragen

(ook te gebruiken als gespreksvragen in groepsverband)

*Welke lessen heb je tot nu toe geleerd over de betekenis van werk,
kennis en wijsheid?*

Hoe leef je? Leef je alleen voor deze wereld, 'onder de zon' en met 'najagen van de wind'? Of leef je voor Jezus, Die de Schepper is van de zon en Die boven de zon is?

Waaruit blijkt dit? Op welke manier is het zichtbaar in je leven en merkbaar voor anderen?

*Dank U Heere voor Uw trouwe liefde die nooit faalt.
Help ons om dagelijks te zoeken naar de wijsheid in Uw Woord.
Help ons te dienen en te werken voor Uw glorie en niet voor onszelf.
Geef ons vreugde bij onze reis door het leven.*

In Jezus' grote Naam bidden wij. Amen!

Schrijf een gebed uit dat je naar aanleiding van de studie van vandaag richting God wilt uitspreken.